

wego inspektora skarbowego do inspektora w miejscu przeznaczenia przesyłki dla jej sprawdzenia.

§ 3. Na beczkach i skrzyniach przesyłek należy oznaczać firmę wysyłającą i zawartość w litrach lub flaszczkach.

§ 4. Przesyłki wypuszczane z wytwórni i składów muszą być przewożone do miejsca przeznaczenia w tem opakowaniu, w jakim wyszły z wytwórni i składów; zabrania się sortowania, przepakowania i t. p. zabiegów w czasie przewozu.

§ 5. Ekspedycja wyrobów spirytusowych mogą trudnić się tylko takie firmy ekspedycyjne, które posiadają na to uprawnienie od władzy skarbowej II instancji.

Uprawnienie takie może być w razie niestosowania się ekspedytora do przepisów skarbowych odebrane przez pomienioną władzę skarbową na czas jakiś lub na zawsze.

§ 6. Wykaz ekspedytorów uprawnionych do przewozu spirytusu i wyrobów spirytusowych ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 7. Ekspedytorzy powinni prowadzić rejestr ekspedjowanych przesyłek spirytusu i wyrobów wódczanych z wymiennieniem daty przyjęcia i daty odesłania przesyłki, firmy wysyłającej, firmy odbierającej z oznaczeniem miejscowości, numeru i daty świadectwa przewozowego, faktury tudzież ilości ekspedjowanych skrzyń lub beczek z ich zawartością w litrach lub flaszczkach.

Rejestr ekspedytora podlega kontroli władzy skarbowej.

§ 8. Przesyłki spirytusu i wyrobów wódczanych nie mające świadectwa przewozowego lub też niezgodne z tym świadectwem ulegają zatrzymaniu przez władzę skarbowe lub policyjne, które wdrożą odnośnie do pochodzenia i przeznaczenia przesyłek stosowne dochodzenie i prześlą takowe do rozporządzenia miejscowego inspektora skarbowego.

Zatrzymane przesyłki traktować należy jako dowody rzeczowe i powinny być oddane na przechowanie do załatwienia sprawy osobom odpowiedzialnym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15 maja 1922 r. na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
Michalski

275.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą.

Na podstawie art. 15 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211) rozciąga się na wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

276.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 27 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1922.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu 3 miliardów marek na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 30, poz. 174) oraz art. 4 ustawy z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 198) zarządza się co następuje:

§ 1. Do pomocy rolnej, udzielanej w r. 1922 na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu 3 miliardów marek na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 30, poz. 174), zmienionej ustawą z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 198), będą stosowane postanowienia rozporządzenia z dn. 22 kwietnia 1921 r. w przedmiocie pomocy rolnej w 1921 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 232) z następującymi zmianami:

1) ustęp a) § 2 wymienionego rozporządzenia będzie stosowany w następującym brzmieniu:

„a) gospodarstwa rolne, położone na terenie województwa nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego oraz w województwie białostockim gospodarstwa położone w powiatach: białostockim, bielskim, białowieskim, wołkowyskim, grodzieńskim, sokólskim, augu-

stowskim i suwalskim, jako też gospodarstwa, znajdujące się na terenie powiatów: bialskiego, konstantynowskiego, włodawskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego województwa lubelskiego”.

- 2) § 6 tegoż rozporządzenia będzie stosowany w następującem brzmieniu:

„Przy udzielaniu pomocy rolnej w granicach poprzednimi paragrafami zakresłonych, uwzględnione będą w pierwszym rzędzie gospodarstwa reemigrantów, którzy jesienią roku 1921, w zimie r. 1921/2 lub na wiosnę r. 1922 powrócili z Rosji, oraz gospodarstwa nowopowstałe w wyniku wykonywania reformy rolnej (ustawa z dn. 15 lipca 1920 roku o wykonaniu reformy rolnej, Dz. U. R. P. № 70, poz. 462) wyłącznie na obszarach wymienionych w § 2.

Dopiero po zaspokojeniu potrzeb powyżej wymienionych kategorii gospodarstw, mogą być uwzględnione podania o pomoc na uruchomienie innych gospodarstw zniszczonych i nie będących w stanie o własnych siłach się zagospodarować.

Pomoc na uruchomienie gospodarstw zniszczonych wskutek wojny udzielana będzie przede wszystkim w zakresie niezbędnym dla zapewnienia producentowi i jego rodzinie

żywienia się produktami z własnego gospodarstwa”.

- 3) § 7 tegoż rozporządzenia będzie stosowany w następującem brzmieniu:

„Wysokość kredytu, udzielonego tytułem pożyczki lub w innej postaci poszczególnym gospodarstwom, nie może przekraczać łącznie z poprzednio wydanymi pożyczkami z tytułu pomocy rolnej, dla gospodarstw do 15 mórg—20.000 mk. na mórg użytku rolnego, dla gospodarstw 16—50 mórg—12.000 mk., dla gospodarstw 51—100 mórg—10.000 mk., dla gospodarstw 101—300 mg.—7.000 mk., dla gospodarstw 301—1000 mg.—4.000 mk. i dla gospodarstw ponad 1000 mórg—3.000 mk.”.

- 4) § 8 tegoż rozporządzenia zamiast cyfry „4.000. mk. wstawia się cyfrę „8.000 mk.”.
5) w § 17, w punktach 5 i 6 zamiast cyfry „100.000 mk.” wstawia się cyfrę „250.000 mk.”.
6) w § 18 punkt 3 zamiast cyfry „100.000 mk.” wstawia się cyfrę „250.000 mk.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

17422 P

Konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 50 mk.

Administracja Dziennika Ustaw uprasza pp. prenumeratorów o wpłacanie prenumeraty za II kw. p. d., która wynosi mk. 1000, jak również zaległej za I kw.

Reklamacje, dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Administracja wysyła numery powtórne tylko za opłatą.

Wszelkie należności za Dziennik Ustaw należy wpłacać do P. K. O. na konto 30130.